

Teksti Maria Loikkanen

Käsikäpälässä.

Teksti: Eija Timonen

Kuvitus: Pirkko-Liisa Surojegin

Tammi 2004. 100 s.

Eija Timosen ja Pirkko-Liisa Surojeginin yhteistyönä syntynyt Käsikäpälässä sisältää 10 tarinaa ihmisten ja eläinten ystävydestä. Timosen tarinat painivat aivan eri sarjassa esim. H.C. Andersenin tai Raul Roineen satujen ja tarinoiden kanssa. Teksteissä ei ole samanlaista ilmiselvästi maagista sadun maailmaa piparkakkutaloineen tai kuninkaan linnoineen kuin Andersenilla tai Roineella. Timonen rakentaa tarinansa maagiselle realismille perinteiseen suomalaiseen maalaisympäristöön sekä eritoten metsän ja metsän asukkien läsnäololle, jonka vuoksi tarinat tuntuvatkin yhtä aikaa tavallisilta, maagisilta ja silti niin vaikuttavilta.

Timosen tekstit ovat yksinkertaisia ja samalla kuitenkin syvälle luotaavia: niistä huokuu jotakin iki-aikaista alkukantaisuutta, yksinkertaisia elämäntotuuksia, joihin suomalaisen on helppo samaistua. Tekstit eivät noudata mitään tiettyä tai tyypillistä rakennetta, moraalisia "totuuksia" ei mitenkään tuputeta lukijalle suoraan tai erilaisten allegorioiden avulla. Toistuvia elementtejä toki löytyy yhdestä sun toisesta tarinasta. Luonto on läsnä jokaisessa tarinassa, monissa myös puhuvat eläimet. Muodonmuutoksetkin tulevat lukijalle tutuiksi, samoin viittaukset kristilliseen perinteeseen: eräässä tarinassa löydetään järven pohjalta kirkon kellot, ja kyläläiset rakentavat kelloille kirkon.

Kuten aina, Pirkko-Liisa Surojeginin kuvitus on realistinen ja mukaansa tempaava. Kirjan voisi ostaa jo pelkästään kuvituksenkin vuoksi.

Teksti ja kuvitus muodostavatkin mahtavan kokonaisuuden.